

Zjavenie mudrcom 2021

Matúš 2, 1-12

Dnes slávime Krista / Svetlo sveta, a Jeho zjavenie sa národom.
 Nepatrné svetielko, plamienok, ktorý vzplanul uprostred noci.
 Krehké dieťa, ktoré tíško plače v mlčivosti sveta.
 Toto svetlo, hoci skromné vo svojom zemskom príchode, sa mocne odrazilo na nebi a bolo zvestované zažiaréním hviezdy, ktorú bolo možné vidieť už z diaľky.

Z nej ťahajú sa cestou namáhavou výskumníci od východu a sú prvými z nesmierneho zástupu tých, čo naprieč všetkými dejinnými obdobiami vedia pochopiť posolstvo HVIEZDY. Vedia ísť cestami, ktoré určilo a ukázalo Písmo. A vedia nachádzať Toho, ktorý je zdanlivo slabý a krehký, zároveň má moc obdarit srdce človeka najväčšou a najhlbšou radosťou.

Mudrci priniesli zlato, kadidlo, myrhu.
 Ktorá z týchto vecí mala najvyššiu hodnotu?
 Zlato, z ktorého sú peniaze a koruny kráľov?
 Myrha, olej pomazaného?
 Alebo kadidlo, vôňa božstiev?
 Možno ani jeden.
 Najcennejšie bolo riziko, ktoré muži podstúpili, keď opustili vlasť, rodinu aby boli mesiace na cestách hľadania.
 A aká bola odmena za toto riziko, aký bol zisk z tohto zvláštneho duchovného dobrodružstva?
 Že padli pred dieťaťom na kolená, že sa mu klaňali, potom vstali a vrátili sa domov.
 Toto je však iba vonkajší pohľad na celú záležitosť.
 V skutočnosti prijali prevzácne svetlo, ktoré ich zdvihlo nad nich samotných, svetlo, ktoré ich pretvorilo a dalo im žiť z neho samého.

Zlato, kadidlo, myrha ....
 Možno to nie sú dary, ktoré zodpovedajú prvoradým či každodenným potrebám človeka.
 Možno by v danej chvíli svätá rodina potrebovala niečo iné.
 Lebo ani zlato jej nemuselo prísť okamžite využiteľné.
 Boli to predovšetkým veci, ktoré v sebe ukrývali hlboký význam – čosi ako skutok spravodlivosti.
 Uznanie danej osoby za Boha a Kráľa!
 Tieto dary boli teda aktom podriadenia sa.
 Vyjadrenia, že darcovia prislúchajú obdarovanému vládcovi, že uznávajú jeho autoritu.
 Následok, ktorý z toho vyplýva je okamžitý.
 Mudrci už nepokračujú v tej istej ceste, už sa nemôžu vrátiť k Herodesovi.
 Už nebudú spojencami mocného, krutého vládcu, už sú naveky privedení na cestu Dieťaťa, na cestu, ktorá ich prinúti dať bokom veľkých a mocných tohto sveta a privedie ich na cestu lásky, ktorá jediná dokáže zmeniť svet.

Svetlo viery ukázala hviezda na nebi.

Zároveň ukázala konkrétne miesto na zemi.

A aký myšlienkový priemer z týchto premís odvodíme?

My ľudia nie sme stvorení na to, aby sme žili život pripútaný iba k zemi.

Sme stvorení smerovať vyššie.

Naše srdcia nezakúsia bytostné naplnenie, keď sa necháme zavalit' a udusiť banálnymi starosťami, ak si necháme zadusiť život perspektívami bez ideálu.

Bytostná radosť v nás žije vtedy, keď sa nám zjaví svetlo viery a my spoznávame naše povolanie hľadiť nahor a a dvíhať sa k Bohu aj uprostred zeme.

Celkom na záver, zastavme sa ešte raz pri už spomínanom Herodesovi.

Jeho postava je v našom hodnotení súdená negatívne pre jeho povestnú brutalitu.

S dostatkom sebareflexie by sme však mali mať silu položiť si otázku:

Nie je v istých situáciách snád' niečo z Herodesa aj v nás samotných?

A neberieme možno občas podvedome či nevedome aj my Pána Boha ako akéhosi rivala?

Nie sme niekedy aj my slepí voči Božím znamením a hluchí voči jeho slovám, keď si myslíme, že Jeho vôľa obmedzuje náš život a v istých pravidlách nám nedovoľuje tvoriť náš život tak, ako sa nám páči a ako si to my bytostne želáme?

Kým sa na nášho tvorca pozeráme pod takýmto uhlom pohľadu, hrozí nám, že sa budeme cítiť nenaplnení a nespokojní stále viac a viac.

A prečo?

Lebo sa nenecháme viesť Pôvodcom a Základom všetkého.

Predstavu rivality vypustíme z nášho srdca, z našej mysle.

Otvorme sa istote, že Boh je všemohúca láska ktorá nás o nič neoberá a ničím sa nám nevyhráža.

Práve naopak, On jediný je schopný poskytnúť nám možnosť žiť naplno a zažiť pravú autentickú radosť v zábleskoch okamihu. Amen